

ŠTA JE GREH?

**DA LI SE
RAĐAMO KAO GREŠNICI?**

„Greh je bezakonje”

SHEMA' PUBLISHERS
P O Box 7137 Kariong
NSW 2250 Australia
Prevod: Loud Cry Ministry

*„Zato imajući ovu službu kao što bismo pomilovani, ne
dosađuje nam se; nego se odrekosmo tajnoga srama da ne
živimo u lukavstvu, niti da izvrćemo reč Božiju, nego
javljanjem istine da se pokažemo svakoj savesti čovečijoj
pred Bogom. Imajući pak onaj isti duh vere kao što je
napisano; verovah, zato govorih; mi verujemo, zato i
govorimo.”*

2. Korinćanima 4,1.2.13

Upozorenje

„Oni koji su dozvolili da njihovu umovi postanu **pomračeni u vezi sa tim šta je greh** su strašno prevareni. Ukoliko ne naprave odlučnu promenu, biće nesavršeni kada Bog izrekne sud nad sinovima ljudskim. Oni su **prekršili Zakon** i slomili večni zavet, i primiće po delima svojim.”

Ellen G White, Svedocanstva, tom 9, str. 267

„Istražujte Pisma, i naći ćete da **nijedan** sin ili kćer Adamova nije izabran da bude spasen u neposlušnosti Božijim zapovestima.”

Ellen G White, Pregled i Glasnik, 28. sept. 1897.

„Najobeshrabrujuća i najdepresivnija stvar koja nam dolazi na um kada razmišljamo o mogućnosti prevazilaženja greha je naše nasleđe. Mi mislimo '**Rođen sam sa ovim deformisanim, izopačenim sklonostima; rođen sam u grehu, i to je deo mene; kako onda mogu da pobegnem od toga?**'

Ellet J Waggoner, 4. sept. 1902, PTUK 564.5

Mi smo nasledili Adamovu grehovnu palu prirodu i kao rezultat toga, posedujemo prirodnu predispoziciju da grešimo. Otuda biblijska tvrdnja u Rimljanima 3:23, „**Jer svi sagrešiše i izgubili su slavu Božiju**”, i naziv da smo „grešnici”. To je zaveštanje koje nam je Adam ostavio, zajedno sa svim što ide s tim:

Bezakonje → Krivica → Osuda → Izgubljeno stanje → Smrt.

Možemo biti neizmerno zahvalni što je Gospod intervenisao, šaljući Svog Jedinorodnog Sina.

Isus naš Spasitelj

Za one koji dosegnu doba razumevanja i odgovornosti, nema bežanja od ropstva grehu. Zbog naše grehovne pale prirode, mi se ne možemo svojim priznanjem osloboditi iste. Ljudska priroda nije sama po sebi greh. Ona je tendencija ka grehu, sklonost ka grehu, zbog kojeg smo osuđeni, ali sama po sebi, naša grehovna pala priroda nije greh. Nismo izgubljeni začecem ili rođenjem zbog naše grehovne pale prirode. **Isus** je rođen u obličju tela grehovnog kao mi, („*Posla Bog Sina Svojega u obličju tela grehovnoga, i za greh osudi greh u telu.*” Rim. 8:3)

Nije bilo dela u Isusovoj ljudskosti koji je bio grešan po rođenju. Nije bio kriv, ili izgubljen ili osuđen zato što je uzeo na Sebe nasu grehovnu palu prirodu kao novorođenče u Vitlejemu. Živeo je bezgrešnim životom za nas, iako je imao našu grehovnu palu prirodu.

„Hrist nije mogao doći na ovu Zemlju sa slavom koju je imao na nebeskim poljima. Grešna ljudska bića ne bi podnela prizor. Obavio je Svoje božanstvo odećom ljudskosti, ali nije koristio Svoje božanstvo. Božansko – ljudski Spasitelj, došao je da bude na čelu pale rase, da deli njihovo iskustvo od detinjstva do zrelog doba.”

Ellen G White, Pregled i Glasnik, 15. jun, 1905. BK 1128.2

„Hrist nije mogao da zameni Svoje božanstvo ljudskošću, ali je obavio svoje božanstvo u ljudskost.”

Ellen G White, Pregled i Glasnik, 29. okt, 1895.

*„To što je Hrist trebalo da bude rođen pod zakonom je bila neophodna posledica Njegovog rođenja od žene, uzimajući na Sebe Avramovu prirodu, učinjen semenom Davidovim, u obličju tela grehovnog. Ljudska priroda je grehovna, a Božiji zakon osuđuje sav greh. **Nije da su ljudi rođeni direktno osuđeni od Zakona, jer u ranom detinjstvu nisu imali znanje o dobru i zlu i nisu bili sposobni da urade ni jedno ni drugo, ali su rođeni sa grešnim sklonostima, posedujući grehe svojih predaka. I kada je Hrist došao na svet, došao je potčinjen svim uslovima kojima su potčinjena ostala deca.**”*

Ellet J Waggoner, 21. okt. 1889. SITI 631.10

*„**Adam kao prilika** - 'Nego carova smrt od Adama tja do Mojsija i nad onima koji nisu sagrešili prestupivši kao Adam, koji je prilika Onog koji htjede doći.' Kako je Adam prilika Njega koji treba da dođe, naime, Hrista? Kao što prateći stihovi ukazuju, tj, Adam je bio simbol Hrista u tome što su Njegovi postupci uključivali mnoge pored njega. **Očigledno je da Adam nije mogao svom potomstvu da da nikakvu višu prirodu od one koju je on imao, tako da je Adamov greh učinio neizbežnim to da svo njegovo potomstvo treba da se rodi sa grehovnom prirodom. Međutim, smrtna kazna nije na njima zbog toga, već zbog toga što su oni zgrešili.**”*

Ellet J Waggoner, 18. okt. 1894. PTUK 658.7

Waggonerov komentar na posl. Rimljanima 100. str.

*„**Budući da i mi imamo telo i krv, rođeni u grehu, i Hrist je uzeo deo u tome 'da smrću satre onoga koji ima državu smrti, tj. đavola; i da izbavi one koji god od straha smrti u svemu životu biše robovi.'** Jevrejima 2:14-15.*”

Ellet J Waggoner, 1900. EVCO 117.2

*„**On je 'došao u telu'**. Možete otići sa tim onima koji su kušani i odbačeni, i uveriti ih da je Isus Hrist došao u telu, i **da je svaki greh koji su počinili uzeo na sebe, identifikovao se sa njim, uzimajući u obzir svu odgovornost za grehe počinjene u izopačenom životu. O, blagoslovene činjenice da je Bog '... Onog koji ne znaše greha nas radi učini grehom, da mi budemo pravda Božja u Njemu.'** 2. Kor. 5,21.*”

Ellet J Waggoner, 8. mart 1894. PTUK 151.2

*„**Po tom se pokazala ljubav Božija k nama što Bog Sina svog Jedinorodnog posla na svet da živimo kroza Nj. U ovom je ljubav ne da mi pokazamo ljubav k Bogu, nego da On pokazala ljubav k nama, i posla Sina svog da očisti grehe naše.**”*

1. Jovanova 4, 9-10

*„**Ljudska priroda koju je On uzeo je bila grehovna priroda, potčinjena grehu.** Da nije, On ne bio bio savršen Spasitelj. Onda ne bismo mogli doći k Njemu kao Onome koji je 'postradao sa našim slabostima.' Jevrejima 4,15*

Ellet J Waggoner, 9. jun 1890. SITI 342.5

„Jer što zakonu beše nemoguće, jer beše oslabljen telom, posla Bog Sina svog u obličju tela grehovnog, i za greh osudi greh u telu.”

Rimljanima 8,3

*„Smrt je došla kroz greh, i pošto je sotona tvorac greha, tako on ima moć smrti. **'Budući, pak, da deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satre onog koji ima državu smrti, to jest đavola.'** Jevrejima 2,14”*

Ellet J. Waggoner, 1900. EVCO 117.2

Đavo zna definiciju greha, istinu o Hristovoj ljudsko–božanskoj prirodi, i da je Njegovo pobeđivanje iskušenja i greha povezano sa opravdanjem, posvećenjem i savršenstvom. Ako đavo može da zbuni braću po ovom pitanju, onda je njegov posao zaista dobro odrađen. Šta je lakše? Uvesti istinskog hrišćanina u greh, ili ih zbuniti po pitanju šta je greh, tako da žive život greha, a ispovedaju pobožnost? Upamtite, đavo je veliki varalica, i to fantastično radi.

„Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni. Jer Bog ne posla Sina svog na svet da sudi svetu, nego da se svet spase kroza Nj.“

Jovan 3,16-17

Gospod nije samo Bog, već i Bog ljubavi. Nije moguće da je mogao ostaviti Adamovo potomstvo u takvoj neprilici, (1. Mojs. 3,15), porobljeno grehovnom prirodom, ne svojom krivicom. Stoga je nas voljeni nebeski **Otac poslao Svog Sina u „obličju” grehovne pale prirode**, i osudio greh u toj prirodi, da bi mi mogli biti učinjeni pravdom Božijom u Njemu, Rimljanima 8,3. To je temelj Jevanđelja.

Koliko greha Zakon osuđuje?

Sva čovekova dužnost je sadržana u deset zapovesti.

„Jedina definicija greha koju imamo u Bibliji je da je to prekršaj Zakona koji osuđuje svaki greh, I zahteva svaku vrlinu.”

Ellen G White, ST, 3. mart 1890.

„Zakon osuđuje sav greh, i zahteva svaku vrlinu.”

Ellen G White, Pregled i Glasnik, 26. feb. 1901.

Zakon osuđuje svaki greh, što je sav greh. Da li postoji prekršaj Zakona koji nije osuđen? Da li Zakon osuđuje sav i svaki greh? Da li je Božiji Zakon, jedina definicija greha? Da li je izjava, da je greh mnogo više od kršenja Božijih zapovesti, u skladu sa Nadahnućem?

„Zakon i svedočanstvo tražite. Ako li ko ne govori tako, njemu nema zore.”

Isaija 8,20

„Gde nema Zakona nema ni prestupa.”

Rimljanima 4,15

Koja zapovest osuđuje palu prirodu?

Nijedna. Grehovna pala ljudska priroda nije greh. Ona je rezultat Adamovog pada. Nije potrebno da nam se oprostí posedovanje grehovne pale prirode.

Zato što Zakon ne osuđuje grehovnu palu prirodu, Hrist je mogao da dođe u našoj paloj prirodi i živi bezgrešan život u takvoj prirodi, i to je upravo ono što Nadahnuće tvrdi.

Nema greha koji zakon ne osuđuje, nema vrline koju ne zahteva. Biće nam suđeno po Zakonu. To je Božije pravedno merilo oličeno u Njegovom Sinu. Stoga Zakon mora da osudi svaki greh i zahteva svaku vrlinu. Prekršaj Zakona je jedina definicija greha, koju nalazimo u Reci Božijoj u 1. Jovanova 3,4.

Neki tvrde da je posedovanje grehovne pale prirode greh. Svi nasleđujemo grehovnu palu prirodu od naših roditelja ali ne može biti greha tamo gde nema Zakona. Rimljanima 4:15 tvrdi da „Gde nema Zakona nema ni prestupa”. Ako je posedovanje grehovne pale prirode greh, onda mora postojati Zakon protiv toga.

Da li je Bog dao Zakon koji zabranjuje bilo kome da bude začet sa grehovnom palom ljudskom prirodom? Ako je ikada postojao Zakon koji bi bilo nemoguće držati, ovo bi bio taj, jer kako neko može da izabere da ga ne prekrši pre nego što je uopšte i postojao?

Ellet J Waggoner o grehovnoj paloj prirodi

„Svako ko je pročitao Bibliju sa bilo kojim ciljem zna jako dobro da ona ne uči da su novorođenčad ili odrasli osuđeni za prekršaj učinjen niti pre 6.000 godina niti upola toliko minuta pre nego što su bili rođeni. Niti da je jedna osoba osuđena za uvredu druge, bez obzira kad je uvreda učinjena.”

E J Waggoner, 20. januar, 1887. SITI 48.13

„Adam nije mogao svom potomstvu da da nikakvu višu prirodu od one koju je on imao, tako da je Adamov greh učinio neizbežnim to da svo njegovo potomstvo treba da se rodi sa grehovnom prirodom. Međutim, smrtna kazna nije na njima zbog toga, već zbog toga što su oni zgrešili.

E J Waggoner, 18. oktobar 1894. PTUK 658.7

Prema Waggoner-u, priroda nije greh. Niko nije osuđen jer poseduje grehovnu palu prirodu. Smrtna kazna, ne dolazi ni na kog ko poseduje grehovnu palu prirodu, već na onog, ko je zgrešio,

(prekršaj Božijeg Zakona), „Jer je plata za greh smrt”, Rimljanima 6:23. Problem je što je termin „grešnik,” često upotrebljavan da se opiše grehovna priroda, pre nego osoba, koja je počinila greh. Moramo da uvažimo razliku između greha i posedovanja grehovne pale prirode.

„*Nismo odgovorni zato što se rađamo grešni*”

E J Waggoner, 12. januar 1899, EJW, PTUK 21.4

„*Čovekov odnos prema Bogu je onda prosto ovakav: Po prirodi svi ljudi su grešnici - Sluge grehu - Sotonina deca - Pod zakonom - Osuđeni na smrt.*”

E J Waggoner, 17. novembar 1887, SITI 695.11

„Po prirodi svi ljudi su grešnici”

- Neizbežno je da sa grehovnom palom prirodom, na kraju svi završimo kao grešnici

„Sluge grehu”

- Grehovna priroda prirodno rezultira u nama čineći greh da budemo sluge grehu.
- Mi imamo prirodnu tendenciju da budemo robovi grehu zbog naše grehovne pale prirode
- Hvaljen Bog koji je slomio okov ove grehovne prirode
- Bog je u čovečanstvo smestio:
 1. Neprijateljstvo prema grehu
 2. Veru koja nadvladava
 3. Videlo koje obasjava svakog čoveka
 4. Božiju milost koja donosi spasenje

„Sotonina deca”

- Ako smo voljni da budemo sluge grehu mi postajemo Sotonina deca

„Pod zakonom”

- Grehovna priroda prirodno vodi ka grehu i rezultira u nama tako što postajemo osuđeni od Zakona

„Osuđeni na smrt”

- Rezultat grehovne pale prirode je činjenje greha, a plata za greh je smrt

„Greh koji je učinjen od neke osobe je rezultat grehovne prirode koja je zajednička svima.”

E J Waggoner, 31. avgust 1893, PTUK 344.1

„Ako je osoba dete neposlušnosti i tame, ona nije Božije dete. 'Svi sagrašiše', i stoga po prirodi niko nije Božije dete.”

E J Waggoner, 24. feb. 1887, SITI 123.1

Razlog zašto osoba nije Božije dete je zbog NEPOSLUŠNOSTI I TAME, tako su opisani, jer „Svi sagrašiše.” Upotreba fraze „ako osoba...” pokazuje da je uslovno i da je suprotno istina, da, ako osoba NIJE dete NEPOSLUŠNOSTI I TAME, onda mora biti Božije deca.

„On (Pavle) kaže: 'I vas koji bejaste mrtvi za prestupljenja i grehe svoje, U kojima nekad hodiste po veku ovog sveta, po knezu koji vlada u vetru.' Efescima 2,1-2”

E J Waggoner, 24. feb. 1887, SITI 122.5

„Još jednom apostol Pavle upozorava Efesku braću protiv greha u kojima su nekad hodili, govoreći, 'jer ovih radi ide gnev Božji na sinove nepokornosti.' Efescima 5:6” Videti takođe Kol. 3:6

E J Waggoner, 24 feb. 1887, SITI 122.5

Waggoner-ova izjava upućuje na one koji su dostigli doba „razumevanja i odgovornosti” i ostali su u bezakonju, deca neposlušnosti, mrtvi u prestupima i gresima.

„Svi smo osetili delovanje greha u našim udima koji nas prisiljavaju da radimo stvari koje ne bi, svedočeci za činjenicu da smo učinjeni grešnicima rođenjem.”

E J Waggoner, 1.maj 1902, PTUK 288.2

Ellet Waggoner ovde govori da u dobu razumevanja postajemo svesni delovanja grehovne prirode sa kojom smo rođeni, zatvora u kom se nalazimo. Kao Pavle razočarano izjavljujemo „Jer dobro što hoću ne činim, nego zlo što neću ono činim.”, Rimljanima 7,19, svedočeci za činjenicu da smo učinjeni grešnicima rođenjem, našim dolaskom na ovaj svet sa grehovnom palom prirodom. Ova priroda je žestoko ispoljena našim sazrevanjem, i može jedino dovesti do želje za grehom i uzvikom: „Ja nesrećni čovek!” Rimljanima 7:24

„Svi ljudi su po prirodi grešnici. Rođeni su u zatvoru, a ovaj zatvor je predstavljen telesnom prirodom.”

E J Waggoner, 30. nov. 1893, PTUK 550.10

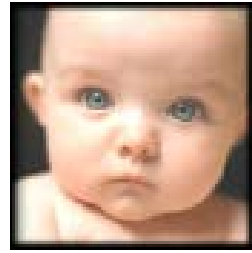
„Učinjeni smo grešnicima rođenjem; učinjeni smo pravednicima novorođenjem.”

E J Waggoner, 15. jul 1897, PTUK 434.3

ZAPAZITE: Waggoner kaže „učinjeni smo grešnicima **rođenjem**” ne **prilikom** rođenja.”

„Ništa nismo uradili da bi učinili sebe grešnicima; rođeni smo tako, ali nas je prvi Adam sve povukao dole sa svojim padom.”

E J Waggoner, 23. nov. 1899, PTUK 746.11

Alonzo T Jones o našoj grehovnoj paloj prirodi

„Zbog neposlušnosti jednog čoveka ti i ja smo učinjeni grešnicima, tako smo i kroz poslušnost drugog Čoveka ti i ja učinjeni pravednima. ...Ti ja nismo učinjeni podložnim grehu, nismo nasledili greh, svojim gresima; to je bilo u nama pre nego što smo imali vremena da zgrešimo.”

Alonzo T Jones, 16. okt. 1900, ARSH 659.8

„Ti i ja nismo učinjeni podložnim grehu,” „nismo nasledili greh, svojim gresima,” „to je bilo u nama.”

Šta nas je UČINILO podložnima grehu? Naša PRIRODA nasleđena od Adama sa nasleđenim sklonostima ka neposlušnosti. „Zbog neposlušnosti jednog čoveka ti i ja smo učinjeni grešnicima.” Slična neposlušnost koju je Adam pokazao u Edemu! To je postalo njegova priroda koja je prenesena na nas postala naša priroda nasleđem.

Mi nismo imali vremena da zgrešimo, pre te grehovne neposlušne prirode, ona je već bila deo naše prirode. Ti i ja smo UČINJENI grešnicima kao rezultat neposlušnosti jednog čoveka. Mi smo nasledili tu neposlušnu prirodu od Adama, i tako je ona sada u svakom vlaknu NAŠE prirode. Ovo prirodan rezultuje u nama sklonošću ka činjenju GREHA, i posedovanju epiteta GREŠNIKA.

Ovo shvatanje je drugačije od izjave da smo IZGUBLJENI I OSUĐENI po ROĐENJU pre nego što smo i mogli da izrazimo neposlušnost. Sam Isus je imao istu prirodu, tj. „podložnu grehu”

„Mnogi se ljudi, čak i hrišćani, pitaju zašto je u molitvi koju je Isus učio svoje učenike konstantna molba za oprostenje greha, kada se smatra, pod pretpostavkom i očekivano da Njegovi učenici neće uopšte grešiti. Ova molba se nalazi u toj molitvi iz razloga da ne bismo grešili, i kao sigurna odbrana protiv našeg činjenja greha. Greh je u nama. Nasa ljudska priroda je grehovna, priroda puna greha. Premda je ovo istina, tako kao što prepoznajemo, potvrđujemo, priznajemo, i prinosimo prinos koji je za Boga prihvatljiv za večnost, tako zasigurno je greh i oprošten i mi smo 'uzeli učešće u božanskoj prirodi;' greh naše ljudske prirode nije izražen, ali pravednost božanske prirode je izražena umesto toga.”

E J Waggoner, 12. avg. 1908, MEDM 646.3

Definicija greha po Ellen White

„Užasna propast čeka grešnika i stoga je neophodno da znamo šta je greh, da bismo mogli pobeći od njegove sile. Jovan kaže, 'Svaki koji čini greh i bezakonje čini: i greh je bezakonje.' 1. Jovanova 3,4. Ovdje imamo istinsku definiciju greha: 'bezakonje.' Koliko često se grešnik poziva da ostavi svoje grehe i dođe Isusu; ali da li je glasniku koji će ga voditi Hristu jasan put? Da li mu je jasna činjenica da je 'greh bezakonje.' da se mora pokajati i napustiti kršenje Božijih zapovesti? Hrist će doći da uništi lažnog proroka, da zбриše osobe koje su u otpadu, da se osveti onima koji ne poznaju Boga, koji nisu slušali Jevanđelje Božije; I to je od suštinske važnosti za svakog od nas koji znamo uslove kojima ćemo pobeći od grešnikove propasti. Najvažniji je trenutak kada smo razumeli prirodu našeg pada i posledice prestupa. Čovekova savest je otvrdnula od greha, i njegovo razumevanje se pomračilo prestupom; postao je zbunjen u rasuđivanju toga šta je greh. Postao je umrtvljen uticajem bezakonja i neophodno je da se njegova savest probudi da bi shvatio da je greh prekršaj Božijeg svetog Zakona. Onaj ko ne poštuje Božije zapovesti je grešnik u Božijim očima.”

Ellen G White, 20. jun 1895. ST

„Ali Adam je pao na testu i zato što se pobunio protiv Božijeg Zakona, svo njegovo potomstvo je postalo grešno.”

Ellen G White, MR9 229.1

„Zbog greha, njegovo (Adamovo) potomstvo je rođeno sa nasleđenom sklonošću ka neposlušnosti.”

Ellen G White, MR13 18.1

Joseph Harvey Waggoner o rođenim grešnicima

„Biće tri grupe prilikom vaskrsenja. Prva, 'osuđeni grešnici,' koji nikad nisu prihvatili Jevanđelje ili primili oprostaj od Hrista. Druga smrt ih uzima pod svoje. Druga grupa, sveti, oni koji su oprali svoje grehe Otkupiteljevom krvlju. Budući opravdani, Zakon nema tužbu protiv njihovog života. 'Nad njima druga smrt nema silu.' Treća grupa, novorođenčad, koja nikad nisu zgrešila. Naravno, oni nisu osuđeni, nisu učinili ništa loše. Ne mogu biti osuđeni na osnovu nijednog načela pravde. Kroz Hrista su vraćeni iz smrti da naravno više ne umru. Oni stoje prema Zakonu kao i sveti što stoje, ne kao sveti, pomilovani, već kao nevini, protiv kojih se ne može izneti nijedna optužba. Nemajući greha, neće više umreti. Taj život su dobili kroz Hrista kao i sveti. Stoga oni mogu da se priključe večnoj pesmi iskupljenih, sa svim svetima u slavi. Da nije Hrista ostali bi mrtvi. Kroz večnost njihove radosti i slave, oni su istinski vezani za božansku ljubav i naklonost u Jevanđelju kao David, ili Petar, ili Pavle. Stoga je lako videti da su novorođenčad spasena Jevanđeljem, a ne kroz veru, pokajanje, i krštenje. Ovo je za grešnike ne za novorođenčad.”

J H Waggoner, Misli o krštenju, 1878, 82.1

„Zahtev za pokajanje se odnosi samo na grešnike, a krštenje je za oprostjenje greha. Ali novorođenčad nemaju greha za koje bi se pokajala, ili im bilo oprosteno. Poslednja dva predloga pozivaju na dugotrajnija zapažanja.”

J H Waggoner, Misli o krštenju, 1878, 74.6

„Kao što je u slučaju svetih, tj opravdanih, tako je i u slučaju novorođenčadi. Oni nemaju greha za koje bi odgovarali. Ne mogu doći pod kaznu, jer su nevini. Ipak oni umiru; naravno ne kao osuđeni grešnici, već kao smrtna bića odsečena od drveta života Adamovim postupkom. Njegov greh mu je doneo osudu, i to je bilo zasluženo; ali ne donosi osudu ovim nevinašcima; oni to nisu zaslužili. 'Sin neće nositi bezakonje očevo niti će otac nositi bezakonje sinovljevo.' Jezekilj 18,20.”

J H Waggoner, Misli o krštenju, 1878, 81.2

Oni (novorođenčad) „su spaseni životom koji je Bog izlio u Hrista...” za celu rasu. Prema Ellet Waggoner-u, ove nevine bebe su spašene Božijom milošću.

Ellen G White o rođenim grešnicima

„Sit je bio dostojan karakter, i trebalo je da zauzme Aveljevo mesto u činjenju dobra. Opet on je bio Adamov sin kao grešni Kain, i nasledio je od Adamove prirode ne više prirodne dobrote nego što je Kain. On je rođen u grehu, ali Božijom milošću, primajući verne instrukcije svog Oca Adama, on je poštovao Boga čineći Njegovu volju. Odvojio se od Kainovog pokvarenog potomstva i kao sto bi Avelj radio dok je bio živ, trudio se da okrene misli grešnih ljudi ka dubokom poštovanju i poslušnosti Bogu.”

ISP 60.2

„Dok je Adam stvoren bezgrešan, po Božijem obličju, Set je kao i Kain nasledio palu prirodu od svojih roditelja. Ali je takođe primio znanje o Iskupitelju i instrukciju u pravednosti. Božanskom milošću on je služio i duboko poštovao Boga; i kao sto bi Avelj radio dok je bio živ, trudio se da okrene misli grešnih ljudi ka dubokom poštovanju i poslušnosti svom Tvorcu.”

Patrijarsi i proroci 80.1

Ellet J Waggoner o rođenim grešnicima

„Novorođenčad nemaju lične grehe zbog kojih bi se pokajali, i spaseni su pravednošću Božijeg života koji je izliven u Hrista za celu rasu. Čim ljudi dođu u godine razumevanja i odgovornosti, moraju lično prihvatiti Gospoda Isusa verom i pokazati svoju veru u Njega, ne zato što je Bog tako naredio, nego zato sto samo na taj način mogu biti sačuvani od greha. Čovek može da živi jedino verom, a nežna novorođenčad na majčinih grudima su savršena slika vere i poverenja. To je nešto najudaljenije od odbijanja Božije milosti. Pokazuje nam kako se trebamo odnositi prema živoj Reči. O ovome Hrist svedoči kroz Davida, kada kaže Svom Ocu 'Ti si me umirio na sisi matere moje.', (Psalam 22:9)

E J Waggoner, 12. dec. 1901, PTUK 790.12

„Novorođenčad koja nisu došla u doba gde mogu da raspoznaju dobro i zlo za sebe su poseban predmet Božije naklonosti. Savršenošću Hristove žrtve ona učestvuju u univerzalnom iskupljenju od smrti koja je rezultat toga što su Adamovo potomstvo. Ona ne moraju biti krštena da bi bila oživljena, jer to je obećanje za zle kao i za dobre. Ali budući oživljeni iz ove smrti, oni ne mogu umreti smrću koja je kazna za greh, jer nikad nisu imali ličnu krivicu. Stoga su spaseni Božijom milošću, kao i svi koji su spaseni, ali bez krštenja, jer je za njih nemoguće da se povinuju uslovima krštenja; ne mogu ni da veruju ni da ne-veruju.”

E J Waggoner, 25. avg. 1890, SITI 461.1

„Može se usprotiviti tome da je dete rođeno u grehu, da ima grešnu prirodu, i da stoga treba biti kršteno za oproštenje greha.”

E J Waggoner, 8. jan. 1903, PTUK 19.7

„Opšta misao što se tiče takozvanog krštenja novorođenčadi je da to potiče od Kiprijana, u njegovom argumentu protiv odlaganja ceremonije. Njegove reči su: 'Svi radije prosuđujemo da Božija milost i blagodat ne treba biti uskraćena nikom ko je rođen od čoveka. Kao što Gospod kaže u Svom Jevanđelju, „Jer Sin čovečiji nije došao da pogubi duše čovečije nego da sačuva” koliko god možemo mi treba da težimo da, ako je moguće, nijedna duša ne bude izgubljena'. Pismo 58. Ovo je samo po sebi savršeno tačno; ali kada se iznese kao razlog za krštenje dece, sve je pogrešno, ne samo što daje magičnu draž ceremoniji, nego čini Božiju blagodat i milost potpuno zavisnim od čovekove revnosti i nemarnosti. To je monstruoza doktrina, užasna da se ne može objasniti, i optužba na Božiju dobrotu da spasenje nevinih beba zavisi jedino da li je ili nije formula ponavljana iznova.”

E J Waggoner, 12. dec. 1901, PTUK 790.2

„Opet, dok je Filip propovedao Isusa Etiopskom evnuhu, dok su putovali, kola su prošla pored nekog bazena ili vodenog toka, i evnuh je objavio, 'evo vode, šta mi brani da se krstim?' Filip je odgovorio, 'ako veruješ od sveg srca svoga, možeš.' Ovde vidimo da je vera preduslov za krštenje. Ali novorođenče ne može da ni da veruje ni da ne-veruje; stoga ne može biti kršteno.”

E J Waggoner, 8. jan. 1903, PTUK 19.5

Krštenje je vezano za pokajanje, a novorođenčad ne mogu da se pokaju, a nemaju za čega da se pokaju, jer nikad nisu počinili greh. „...nalazimo da krštenju prethodi verovanje u Gospoda Isusa Hrista, 'za oproštenje greha' ali nežna novorođenčad nemaju greha koji bi im se oprostili, tako da nema slučaja u kom bi beba bila krštena.”

E J Waggoner, 8. jan. 1903, PTUK 19.6

„Novorođenčad nemaju svest o grehu, niti žive u njemu. Ne treba im podsticanje da ne nastave u greh, niti da 'žive više u tome,' jer su potpuno mrtva za greh kao što je to svima moguće da budu. Zapravo, nikad još nisu bili živi grehu. Stoga bi krštenje bilo činjenje više od onoga što treba.”

E J Waggoner, 9. jan. 1903, PTUK 20.9

„Jovan je propovedao 'krštenje pokajanja za oprostjenje greha.' Ovo govori da on nije krstio novorođenčad. Njegova poruka je bila, 'pokajte se i verujte.' Pokajanje i vera su bili neophodni uslovi. Bez ovoga Jovan nikog ne bi mogao da krsti. Ali novorođenčad ne mogu da se pokaju i poveruju. Stoga oni koji uzmu posao Jovana Krstitelja, posao pripremanja ljudi za Gospodnji dolazak, neće imati ništa sa takozvanim krštenjem novorođenčadi. Oni neće tako karikirati jedno od najsvetanijih obreda Jevandjelja.”

E J Waggoner, 3. maj 1894, PTUK 276.3

„Nismo odgovorni što se rađamo grešni.”

E J Waggoner, 12. jan. 1899, PTUK 21.4

„Ne sme se pretpostaviti da činjenje 'dobrog priznanja' znači sećanje i potvrda svakog čina greha koji je ikad počinjen. To je nemoguće. Kao prvo, život ne bi bio dovoljan za čoveka da prebroji sve svoje grehe, čak i ako bi ih znao; a kao drugo, niko ne može znati sve svoje grehe. Gresi koji leže skriveni u srcu - grehovna priroda - su smrtonosni kao i oni koji su izašli na videlo.” Tako priznanje uključuje potvrdu Bogu da nema dobre stvari u nama, i molimo se, 'Očisti me i od tajnih (greha).' Psalam 19:12. Ovo je dovoljno da pokaže da priznanje treba biti samo Bogu, a ne čoveku, osim čoveku koga smo uvredili. Jer priznanje ne znači govorenje vesti, već potvrdu poznate krivice.

E J Waggoner, 31. avg. 1893, PTUK 337.7

„Kako to da smo kroz neposlušanje jednog postali grešnici? - Nasledili smo to.”

E J Waggoner, 25. feb. 1897, GCDB 156.9

„Ne našom krivicom, već 'neposlušanjem jednog čoveka,' kroz greh našeg prvog oca Adama, svi smo rođeni grešni.”

E J Waggoner, 23. nov. 1899, PTUK 746.8

Nemojte zbuniti našu grehovnu ljudsku PRIRODU u kojoj nismo imali ulogu, i za koju nismo odgovorni i osuđeni. GREH, koji je prestup Zakona, za koji smo odgovorni u doba odgovornosti, i kom smo se prepustili će na kraju rezultovati gubitkom našeg večnog života.

Waggoner i ostali govore isto. Na mnogo različitih načina, ovo je u skladu sa shvatanjem činjenice da smo nasledili grehovnu palu prirodu od Adama. Osnovna stvar je grehovna pala priroda. Priroda koja je prepuštena sama sebi će rezultovati u individualnom činjenju greha.

Hvala Bogu za Isusa Hrista koji je uzeo na sebe našu grehovnu palu prirodu i u toj prirodi izvojevao pobjedu nad ovom „stvari” zvanom GREH. Ostavio nam je primer, da idemo Njegovim stopama, Koji nije počinio greha, niti se prevara našla u Njegovim ustima.

„Po prirodi, svi ljudi su u stanju ropstva. Rođeni su u zatvoru, a ovaj zatvor je predstavljen telesnom prirodom. Ljudi možda neće moći da shvate činjenicu, kao ni Jevreji koji su rekli Hristu, 'Mi smo seme Avraamovo, i nikome nismo robovali nikad,' ali istina nije pogođena čovekovim neznanjem. 'svaki koji čini greh rob je grehu.' Jovan 8,34. Svi ljudi su po prirodi grešni. 'Jer koga ko nadvlada onaj mu i robuje..' 2. Petrova 2,19. Sotona je začetnik greha. Sotona je nadvladao Adama i tako je cela ljudska porodica dovedena u ropstvo greha.

E J Waggoner 30. nov. 1893, PTUK 550.10

Waggoner je mnogo puta tvrdio da novorođenčad ne greše pri rođenju, i da nisu grešnici, niti prestupnici Zakona, niti izgubljeni ili osuđeni. On je takođe tvrdio da oni nisu osuđeni zbog posedovanja grehovne pale prirode. Novorođenčad nikad nisu zgrešila, niti su osuđeni zbog posedovanja grehovne prirode.

„Oni kojima Hrist zapoveda u sudu možda nisu imali teološkog znanja, ali su negovali Njegova načela. Kroz uticaj božanskog Duha oni su bili blagoslov onima oko sebe. Čak i među paganima ima onih koji neguju duh ljubaznosti; pre nego što su reči života doprle do njihovih ušiju, oni su se sprijateljili sa misionarima, čak su im i pomagali u njihovim životnim opasnostima. Među paganima su oni koji obožavaju Boga u neznanju, oni do kojih svetlost nikad nije doprla ljudskim oruđem, i oni neće poginuti. Iako nemaju znanje o Božijem pisanom Zakonu, oni su čuli Njegov glas koji im govori preko prirode i radili stvari koje Zakon zahteva. Njihova dela su dokaz da je Sveti Duh dodirnuo njihova srca i oni su prepoznati kao Božija deca.”

Ellen G White, Čeznja vekova 638.2

BOŽIJA ČUDESNA LJUBAV

**Božija ljubav je daleko veća
Nego što jezik ili pero mogu ikad iskazati
Ona je izvan najviše zvezde
I dopire do najnižeg pakla**

**Okrivljeni par se pognuo sa brigom
Bog je dao Svoga Sina da podigne
Svoju grešnu decu iz očaja
I oprostih od greha**

**O Božija ljubavi kako si obilata
Kako nemejljiva i jaka
Zauvek ćeš se pružati
Svetima i anđelima**

**Božija tako široka ljubav će i dalje ostati
Kroz svu večnost
Otkupljujuća milost Adamovoj rasi
U miru za tebe i mene**

Bog vas blagoslovio!